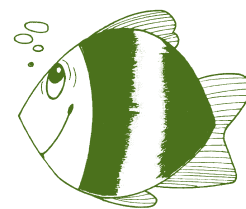

de colores

– az esztergom-budapesti cursillo hírlevele –

„Amikor elérkezett az idők teljessége, Isten elküldte fiát” (Gal 4,4)

Kedves cursillista testvéreim! Egy középkori legenda szerint egy erdőben három hatalmas fának különleges álmai voltak. Az első arra vágyott, hogy kincsesládát faragjanak belőle, és a világ legnagyobb kincsét őrizhesse. A második arról álmodozott, hogy hadihajó lesz, és a világ leghatalmasabb uralkodóját hordozhatja majd. A harmadik arra vágyott, hogy magasra felállított jel lehessen, amelyre tisztelettel tekintenek fel az emberek.

Kivágták az első fát, de nem kincsesládát faragtak belőle, hanem egy istállóba került. Állatetető lett belőle. Ám egy különleges éjszakán egy újszülött kisgyermeket fektettek ebbe a jászolba. A fa megremegett a boldogságtól, mert a legnagyobb kincset, a világ Üdvözítőjét fogadhatta be.

Kivágták a második fát is, de nem büszke hadihajó lett belőle, hanem egyszerű halászbárka. Ám egy szép napon ebbe a bárkába beszállt egy Názáretből érkezett Tanító, és a fa boldog volt, mert a világ Urát, az Üdvözítőt hordozhatta.

Kivágták a harmadik fát is, de nem valami győzelmes jelvényt faragtak belőle, hanem bitófa lett. Ám egy pénteki napon ezt a fát egy véresre vert ember vette a vállára, majd erre feszítették fel őt. A fa pedig boldog volt, hogy az Üdvözítő karjait ölelheti magához.

Sokféle álma – ideálja van az embernek gazdagságról, hatalomról, dicsőségről, boldogságról. Ezek az álmok nem úgy teljesednek be, ahogyan azt az ember elképze-
li. Az életünk igazi beteljesedése, igazi álma Krisztus, a világ Üdvözítője. Arra szü-

lettünk, hogy Őt befogadjuk, Őt hordozzuk, és magunkhoz öleljük.

Karácsonykor újra átéljük azt, hogy életünknek ez a nagy és egyetlen vágya beteljesedett. Isten kicsiny gyermekként e világra született, a kezünkbe adta önmagát. Ránk tekintett, mint valaha Péterre, és mi megrendülten befogadhattuk őt. Nekünk akarja adni azt az Országot, ahol nem a hatalmasok és a gazdagok uralkodnak, hanem az igazság és a szeretet. Ez az emberiség nagy álma, ennek építésén, befogadásán kell fáradoznunk az életünk folyamán.

Az előttünk álló időszak a Hit éve is, amelyben egyházunk a hit elmélyítésére és átadására hív minket. A hit igazi átélése nélkül nincs hiteles evangélizáció. Az evangélizáció nem valamiféle stratégia. Nem az a célja, hogy sokan legyünk és erősek legyünk. Az evangélizáció túlszorduló szívből fakad. Ha valaki egy kicsit is átélte Isten szépségét, jószágát, akkor nagyon természetes lesz a számára, hogy mindazoknak, akiket szeret, ebből a gazdagságból továbbadjon valamit.

A cursillo keretében végzett evangélizációnk is csak akkor lesz hiteles, akkor lesz hosszú távú és igazi gyümölcse, ha túlszorduló szívből, igazán megélt Krisztussal való barátkozásból, és felebarátainkkal való barátkozásból fakad. Különbön a cursillo lényege, szíve hiányzik.

Ennek az évnek a legfőbb kérdései legyenek ezek a cursilloban: Van-e igazi lelki életem? Találkozik-e nap mint nap a tekintetem Krisztus pillantásával? Élek-e a szentségek

kegyelmi forrásaival? A *de colores* köszönetés eredetileg ezt jelentette: a kegyelem állapotában vagyok, az életemet beragyogja Krisztus az ő színeivel, fényével. Aztán kérdezzük meg ezt is magunktól: Van-e kiscsoportom? Élem-e a közösséget, használok-e a Krisztustól ajánlott életbiztosítást? Végül: Gyakorlom-e a barátkozást? Vagy csak elküldök valakit a három napra igazi szeretetkapcsolat nélkül, és aztán eszembe sem jut, hogy a befogadásáról, kíséréséről gondoskodjak?

A cursillo sok európai országban először nyugdíjas klubba változott, aztán gyakorlatilag haldokolni kezdett (pl. Írország, Németország). Ennek legfőbb oka az volt, hogy a cursillo aranyfedezetét alkotó dolgozók (személyes kegyelmi élet, kiscsoport, barátkozás) hiányoztak, vagy csak nagyon hézagosan voltak meg. Illetve nem tudták átadni időben a vezetést, a rektori, munkatársi feladatokat fiataloknak. Fontos lenne, hogy ne essünk ugyanezekbe a hibákba. Fontos volna az is, hogy találjunk egy olcsó és jó helyszínt a hétvégék számára, mert az anyagi teher is egyre nagyobb akadálya a cursillora való meghívások elfogadásának.

Az életünk legfőbb álma az, hogy befogadhassuk a Végtelen Szeretetet, hogy Őbenne, a Kegyelemben élhessünk, és ezt megoszthassuk másokkal is. Kívánom mindannyiótoknak, hogy a Karácsony ünnepe és a Hit éve is ebben segítsen minket!

Dr. Székely János atya

Új munkacsoport az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye cursillojának élén

Beszámoló a 2012. szeptember 21-én megtartott vezetőségválasztásról

A cursillo mozgalom Alapszabálya értelmében háromévenként kerül sor a cursillo vezetőségének megválasztására. A választási bizottság már hónapokkal korábban munkához látott. Az általuk kiértesített 344 személyből 35-en küldtek vissza javaslatot az új Titkárság tagjaira. Az elnöki feladatra 8 személyt jelöltek, akik közül egyedül Kovács Ádám vállalta ezt a szolgálatot. Az egyéb titkársági feladatokra 44 személy kapott jelölést, közülük 13-an vállalták a jelöltséget.

Csákó Gyula, aki 2011-től – Rébay Lajos lemondása után – ügyvezető elnökként vállalta és látta el a Titkárság vezetését, megköszönte elődjének az első két év munkáját, majd röviden visszatekintett az elmúlt három év történéseire.

A 2009-2012 közötti időszak kiemelkedő eseményei: hét női, négy férfi Cursillo hétvége, két egyházmegyei szeminárium, három mélyítő hétvége, egy munkatársképző, 2010-ben és 2011-ben egy-egy cursillós lelkigyakorlat Leányfalun. Ultreyákat, plébániai lelkikapokat szerveztünk, Országos Ultreyán vettünk részt, valamint öt Egyházmegyei Koordinációt tartottunk. Budapesti rektorok és munkatársak segítségével Dr. Székely János atya meghatározó szerepének köszönhetően két vidéki egyházmegyében is elindult a Cursillo: a Szeged-Csanádi Egyházmegyében két női-, és két férfi, a Kaposvári Egyházmegyében három női-,

és három férfi Cursillo hétvéget tartottunk. Részt vettünk az Európa Titkárság munkájában, nemzetközi találkozón („Encuentro”) és előtalálkozón („Pre-Encuentro”) egy-egy alkalommal képviseltettük magunkat. Dr. Székely János püspök atya kezdeményezésére 2010 óta kétszer járt nálunk a mallorcai cursillo vezetője, Arsenio Pachón, aki az alapító, Eduardo Bonin közvetlen munkatársa és barátja volt. Előadásai segítenek bennünket „vissza a gyökerekhez”. Pénzügyek: a SZJA felajánlott 1% összege a harmadára csökkent.

A leköszönő világi elnök beszámolója után Dr. Székely János püspök atya rövid lelki programja következett. „A három fa legendája” c. középkori történeten keresztül arról beszélt, hogy Isten számít ránk, küldetést ad. Ezt a a Cursillóban átéljük. Ha nem úgy történt is minden az életünkben, ahogy elterveztük, de kellünk Istennek! Feladatra hív bennünket. Kitért mai életünk nehézségeire: túlterheltség, pénztelenség, a fiatalok megszólítása, az élő kiscsoportok hiánya. Fontosnak tartja, hogy a három nap ne érjen véget úgy, hogy ne alakuljanak kiscsoportok. Javasolja, hogy a fiatalokat is hívjuk munkatársnak, jó lenne, ha az egyházmegyei Cursillokat saját, olcsó helyszínen lehetne megtartani. A változás bennünk történjen meg, és szeressünk.

Kovács Ádám programbeszéde után a titkárságba jelöltek is bemutatkoztak, majd a szavazás következett. A titkos szavazás eredménye:

Világi elnökre leadott szavazólapok száma 43 db, ebből 1 db érvénytelen, 2 db nem szavazat, 40 db igen szavazat. Ez alapján Kovács Ádám a megválasztott egyházmegyei világi elnök.

Titkárság tagjaira kiadott szavazólapok száma: 44 db, érvénytelen szavazatok száma: 1 db

A titkos szavazás eredménye:

Bernolák Béláné, Melinda 36, Bozi György 29, Csákó Gyula 37, Földes Mária 33, Mogyeri Attila 36, Mihálffy Gáspár 26, Pallos Andrásné, Zsuzsa 35, Pintér István 29, Poros Tibor 35, Szieberth Máté 39, Várdainé Kollár Judit 30, Velencei Katalin 32, Weisz Teodóra 39 szavazatot kapott. Minden jelöltre 50%-nál többen szavaztak, így ők lettek a Titkárság választott tagjai.

A szavazás után az új elnök, Kovács Ádám megköszönte az elmúlt három évben működő grémium munkáját, benne Csákó Gyuláét, aki nehéz helyzetben vette át a Titkárság vezetését. Külön köszönetet mondott Székely János atyának, hogy továbbra is vállalta a lelkivezetői feladatot, valamint köszönetet mondott Herpy Gyuri atyának, akire az elmúlt időszakban is mindig számíthattunk. A cursillo lelkisége a papok támogatása nélkül ugyanis nem hatékony. A választási gyűlés a kápolnában szentésgimáddal ért véget.

Fabókné Ildikó által vezetett jegyzőkönyv alapján

Programunk

KEDVES TESTVÉREK!

Szent Pál a következőket írja a korinthusiaknak: „A szentek javára való szolgálatról fölösleges nektek írnom; hiszen ismerem készségeket, amelyért dicsekszem is veletek... Mindamellet elküldtem a testvéreket, nehogy a veletek való dicsekvésünk ebben az ügyben aaptalannak bizonyuljon, hanem, amint mond-

tam, készen legyetek. Azért szükségesnek tartottam megkérni a testvéreket, hogy menjenek előre hozzátok, és készítsék elő a megígért adományt, hogy az úgy legyen készen, mint bő áldás, nem mint szűk alamizsna. Azt mondom: Aki szűken vet, szűken is arat; és aki bőven vet, bőven is arat. Mindenki úgy adjon, ahogyan eltökélte szívében, ne kedvetlenséggel vagy kényszerűségből, mert Isten a jókedvű adakozót szereti.” (2Kor 9,1-2a; 3; 5-7)

Ezek a gondolatok jó alapot nyújtanak nekem ahhoz a rövid bemutatkozáshoz és program felvázoláshoz, ami a feladatom most. A rendelkezésemre álló 20 percet négy részre osztottam: először arról beszélek, hogy miért vállaltam el a jelölést, másodsor az általam elérendőnek tartott célokról, harmadsor a leendő grémium tervezett struktúrájáról, míg végül válszólnék a felmerülő kérdésekre.

1. Miért vállaltam a jelölést?

Van ennek belső, lelki oka és van külső, racionális. Kezdjük a lelkiel! 14 évvel ezelőtt, a 34. férfi Cursillo záróünnepségén Beóthy Tamás atya azt mondta nekem, hogy „Krisztus számít rád!” Ezt véltem hallani most magamban. Minden cursillista megkapja ezt az üzenetet, ami alkalmas időben bizony meg is szólal belül, nálam legalábbis így történik. Hol, miben számít rám Krisztus? Ezt nem nekem kell kitalálni – a feladatok, a küldetés Tőle származik. Még egy adalék ehhez. A Cursillo mellett vallásos életem másik meghatározó élménye a 30 napos Szent Ignác-i lelkigyakorlat volt. Furcsa paradoxon: maga a lelkigyakorlat nem sikerült – az előírt napi egy óra szemlélődés rendszerint öt percig tartott, a maradék 55 perc alvással telt. Mégis egy-egy üzenet nagyon mélyen bennem maradt. Ilyen Szent Ignác jelmondata is: „Mindent Isten nagyobb dicsőségére!”. Bárhova is állít a Jóisten, bármilyen feladat is jut nekem, azt az Ő szolgálatára, az Ő nagyobb dicsőségére igyekszem tenni. A rám adott számos megtisztelő jelölés számomra hívást is jelentett, amire – a racionális érvek átgondolása után – nem lehetett mást válaszolnom, mint annak idején Tamás atyának és rajta keresztül Jézusnak: „Én is számítottok rá!”.

A döntésem másik, racionális oka az értékmentés volt. Szent Pál azt írja a korinthusiaknak, hogy ismeri készségeket, amelyért dicsekszik is velük. Én is ismerem nagyon sok cursillista készségeit, amelyért szívesen dicsekszem. Öröm együtt lenni veletek, együtt készülni, együtt munkálkodni. Ez a mozgalom a közösségben és személyekben is nagy kincset hordoz. A Cursillo sajátos karizmáit. II. János Pál pápa azt mondta, hogy a cursillisták az evangélium élő hirdetői, reklámjai. Ezek a karizmák azonban csak meghatározott keretek között tudnak felszínre jutni és érvényesülni, és különösen újratermelődni. A mozgalomnak működnie kell, a működéshez pedig bizonyos minimális szervezésre van szükség. Ezt a funkciót látja el a Titkárság. Veletek együtt én is szeretném, ha közös kincsünk nem enyészne el, hanem felszínre kerülne és működné. Bőven adjunk, ne szűk alamizsnaként.

2. Célok, elképzelések

Reális, megvalósítható célokat érdemes kitűzni. Abból indulok ki, ahol most va-

gyunk, és tervet készítünk, hogy hova szeretnénk eljutni. A terveket illetően ne várjatok végleges és részletes változatot. Egy nyers vázlatot tudok megmutatni, melyet a felálló Titkársággal együtt lehet majd késre hangolni.

Kezdjük a jelen helyzettel! Egyházmegyei szinten végzett 3-4 ezer cursillista (köztük mintegy 100 pap), van talán 20 működő kiscsoport, és legfeljebb 50-60 aktív munkatárs (5-6 pappal). Sajnos, már nem tudunk csak egyházmegyei atyákkal Cursillót tartani. János atya elfoglaltsága nem tette lehetővé a folyamatos lelki vezetést. Budapesten van hat régió, melyek változó aktivitással működnek. Újraindult a munkatársképzés, változó létszámmal évente 2-2 férfi és nő Cursillo Leányfalun. Ultreyákat szervezünk itt-ott régiós szinten. Mit látnak belőlünk? Rendszeresen frissülő honlap, évente 3-4 számban megjelenő *De Colores* újság, melyből 2-3 elektronikus, egy pedig nyomtatott formában jelenik meg.

A mozgalom alapirodalma az *Ideas Fundamentales* („Alap gondolatok”) – első célom: vissza az alapokhoz! Az Alap gondolatok szerint a Cursillo fő célja a környezet átalakítása, a Titkárság fő feladata pedig a környezetek tanulmányozása – ebben mit tettünk eddig? Azért tartunk Cursillokat, hogy az emberek kiscsoportba kerüljenek, és nem fordítva. Szükséges a jelenlegi helyzet felmérése, a régiók meglátogatása – legjobb alkalom erre az ultreya. Az építkezés alapozással kell, hogy kezdődjön. Következő cél: munkatársképzés, ami nagyon fontos. Ehhez kapcsolódik a már tavaly kigondolt rektoroképző megtartása. Mivel papok nélkül nem tudunk működni, a környezet tanulmányozása a plébániákra is ki kell, hogy terjedjen: melyik atyát tudjuk megszólítani? Kapcsolatot kell tartani kifelé is: az egyházmegyékkel és a verbita ággal is (itt az egyirányú, tisztes magatartás lehet cél), külfölddel (az Európai Titkárságon keresztül tudjuk megmutatni magunkat a világ cursillistáinak, és értesülni a világban történt eseményekről). Fontos a mozgalom megjelenése a médiában (honlap, újság), hogy hírt adjunk magunkról. Kell beszélni pénzügyi kérdésekről is. Működik a Cursillo Alapítvány, amelybe vékonyan és nem rendszeresen csorognak az adományok, – ennek nagyobb publicitást kellene adni. Kérdezzünk rá, hogy ki mivel tudja segíteni a mozgalmat: személyes

jelenléttel, szervezéssel, az idejével, talán pénzzel. Komoly probléma, hogy nagyon drágák a hétvégek, és ez sokakat visszatart. Hangsúlyozni kell ugyanakkor, hogy a mozgalom élete elsősorban nem pénzkérdés, a kiscsoportos találkozásokhoz semmi pénz nem kell. A kuratórium adott, annak összetétele nem függ a Titkárságtól. A titkárral, Pallos Zsuzsával jó az együttműködés, örülök, hogy ő is vállalta a jelölést.

3. Struktúra

Mindenkinek kell teret és feladatot adni, aki dolgozni akar. Nagy érték az elkötelezettség. Bárcsak még többen fogadták volna el a jelölést! Ugyanakkor belátható, hogy a hatékonyság kárára menne, ha csak egy nagy létszámú titkárság lenne, mert fennállna az ügyek szétaprózódása, és az összejövetelek megtartása is számos nehézséget (pl. terem méret, időtartam) rejtene magában. Éppen ezért a ma megválasztásra kerülő titkárságon belül létrejönne egy szűkebb, 6-7 fős grémium. Ez a mag sűrűbben, havi rendszerességgel jönne össze, míg a bővebb titkárság csak maximum 3, minimum 6 havonta. A grémium tagjai ellátnák az Alapszabályban felsorolt tisztségeket (egy személy többet vállalhat): lelki vezető; világi elnök és egyházmegyei koordinátor; elő- és utócursillo felelős; a 3 nap, a munkatársképző és a mélyítő felelőse, gazdasági, ügyviteli, program és szervezési felelős, médiafelelős és a nemzetközi kapcsolatok felelőse. A grémiumnak nem lennének tagjai a régiófelelősök. Jó, hogy van iroda, s bár szerepe már nem ugyanaz, mint sok évvel ezelőtt. Gyakorlatilag nem létezik „rektori csomag”, Pallos Zsuzsa felügyeletével Visyné Éva teszi, amit kell. Ezen nem tervezek változtatni, sőt Évát szeretném meghívni a Titkárságba. Végezetül ismét hadd idézzem Szent Pált, aki így folytatta a korinthusiaknak írt levelét: „Isten pedig elég hatalmas, hogy minden kegyelmét bőven árássa rátok, hogy mindig, mindennel teljesen el legyetek látva, és bőven teljék minden jótéteményre, amint írva van: Bőven adott a szegényeknek; igazságossága fennmarad örökkön-örökké. Aki pedig magot ad a magvetőnek, és kenyeret nyújt eledelül, megsokasítja majd a ti vetéseketek is, és megszorítja az igazváltotok gyümölcsét. Így mindenben gazdagok lesztek minden jószívűségre, amely általunk hálaadást eredményez Isten iránt. Mert ennek a szolgálatnak a teljesítése nemcsak azt

» Folytatás: programunk

adja meg, amire a szenteknek szükségük van, hanem sokakat hálaadásra is készít Isten iránt. Ennek a szolgálatnak a próbája folytán ugyanis dicsőítik majd Istent azért az engedelmességért, amellyel Krisztus evangéliumát valljátok, és azért az őszinte közösségvállalásért, amelyet irántuk és mindenki iránt tanúsítottok. Imádkoznak is értetek és vágyódnak utánatok, mivel Isten kegyelme bőségesen áradt ki rátok. Hála

legyen Istennek kimondhatatlan ajándékáért!" (2Kor 9, 8-12)
Szeretnék adni, szeretnék szolgálni, ahogy tőlem telik. Isten eddig is elhalmozott kegyelmével és százat adott a helyett az egy helyett, amit én adtam. Remélem, hogy gazdagítja majd „jósívúségem”, amely eredményeként sokan Isten felé fordulnak. A Cursillo az evangelizációért, Isten örömhí-

rének terjesztéséért van, ehhez kérem támogatásokat most, a választás alkalmával és később, a 4. örök napon.

De Colores!

Kovács Ádám

(elhangzott a szeptemberi vezetőségválasztáson)

Cursillon voltunk...

84. női cursillo

ISTEN MINDENEK FELETT VALÓ SZERETETE...

Nagy várakozással, izgalommal és kíváncsisággal a szívemben érkeztem meg 2012. november 29-én a Szent Gellért lelkigyakorlatos házban megrendezésre került 84. női cursillora. Korábban már többször hallottam róla, de mindig elengedtem a fülem mellett. Amikor egy imacsoportban említette az egyik társam, hogy milyen nagy lelki élményt jelentett számára, akkor határoztam el, hogy én is mindenképp jelentkezem, és a legközelebb megrendezésre kerülő alkalmon részt fogok venni. Azt még nem tudtam ekkor, hogy Istenhez vezető utam milyen meghatározó jelentőségű álmom lesz ez.

Első este a hangulatos vacsora után a bemutatkozást követően a kápolnába mentünk, ahol Gyurkovics István atya előadása, egy keresztút imádság és elmélkedés következett. Nagyon nagy hatással volt rám, mert különleges módon valamiféle személyes megszólítást közvetített számomra. Az este hátralevő részére silentiumot kértek tőlünk, hogy minél hatékonyabban át tudjuk elmélkedni a hallottakat és az átélte élményeket.

Másnap szentmise, előadások, tanúságtételek következtek, és ahogy telt a nap, egyre meghittebb kapcsolatba kerültünk Istennek és a társainkkal. Nagyon ötletesen kis csoportokba osztották be minket – külön asztalonként, melyeket szentekről neveztek el, – és így kis közösség keretein belül vitathattuk meg az aktuális előadásokkal kapcsolatban felmerült kérdéseket. Ezáltal megismerhettük egymást, szemé-

lyes életünket, örömeinket, tragédiáinkat, és mindezt Istennel való kapcsolatunk viszonylatában. Sokat segített, hogy kicserélhettük tapasztalatainkat, egymás gondjait, élményeit mások tanácsa, véleménye által sokkal tárgyilagosabban tudtuk megítélni. Másik lelki vezetőnk Kövesdy Zsolt atya volt, aki közvetlen stílusban, a mai kor emberére vonatkoztatva osztotta meg velünk tanításait, elmélkedéseit és minden előadása valódi lelki élményt jelentett számunkra. Az elkövetkező két napban is hasonló tematika szerint zajlott a cursillo. Ami azonban különlegessé tett minden egyes napot, hogy a rendszer és a kiszámíthatóság ellenére mindig körülöngte valamiféle „meglepetés várás”. Adódott ez abból, hogy előadások, tanúságtételek között voltak szentségimádási szakaszok, külön a nevünkre címzett borítékban üzenetek a részünkre stb, – így a megbeszélte program ellenére mindig készülhettünk valami váratlan meglepetésre. Ennek nagyon katartikus lelki hatása volt mindannyiunk részére.

Engem személy szerint nagyon megragadott, amikor a kihelyezett Oltáriszentség előtt mindenki elmondhatta kéréseit Krisztusnak, hálát adhatott és megköszönhette a kapott kegyelmeket. Rengeteg megható pillanat kísérte végig ezt a három napot. Meghatározó élmény volt szinte mindenki számára az, hogy az Isten személyesen megszólította és szereti őt. Szembesültünk azzal, hogy Jézus Krisztus úgy, és olyannak szeret minket, ahogy vagyunk, tőlünk függetlenül, bűneink, botlásaink ellenére is folyamatosan árad felénk a kegyelem, és a mindent átölelő irgalom. Csak rajtunk múlik, hogy befogadjuk-e Őt, és belátva

gyengeségünket és bűneinket visszatérünk-e az atyai házba, ahol minden értelmet felülmúlóan szeretnek és várnak minket. Talán sokan tudtuk már ezt korábban is, olvastuk is már több helyen, de megélni és megérezni ennek az igazságát, itt a három napban tudtuk megélni.

A záró szentmise szintén nagyon megható volt, különösen, amikor a felajánlást megelőzően kezünkbe vehettük konszekrálás előtt az ostyát, és magunkat felajánlva Istennek megfogalmazhattuk pár szóban gondolatainkat, kéréseinket. A záró ünnepélyen sok társunknak okozott nagy meglepetést és örömet, amikor barátaikkal, családtagjaikkal találkozhattak, akik már korábban részt vettek cursillon, és előttük számolhattak be az átélte élményekről.

Összefoglalva, számomra meghatározó volt Isten mindenek felett álló szeretetével való szembesülés, annak megélése, hogy úgy mehetek Hozzá minden pillanatban, ahogy vagyok, hogy Ő az én személyes megváltóm, terve van az életemmel és SZÁMÍT RÁM!!!! Ez nagy kegyelem, de felelősség is. Megemlíteném még a szervezők, különösen Juhász Károlyné, Kati és a csoportvezetők odaadó, lelkes munkáját, fáradozását, amely nagymértékben hozzájárult ennek a három napnak a sikeréhez. Gyurkovics István dr. és Kövesdy Zsolt atyák prédikációi, tanításai is nagy hatást gyakoroltak rám, elmélyítették a hitemet, és sok kétséget eloszlattak.

A kiválóan megválasztott helyszín és környezet, valamint az ellátás és a szervezés színvonala is minden igényt kielégítő volt, méltó keretbe foglalva ezt a nagyon különleges lelki élményt, amelyet valóban szemé-

lyesen kell átélni és megtapasztalni, ahogy már olyan sok résztvevőtől hallottam.

*De Colores!
Fehér Virág*

ÉLMÉNYEK, ÉRZÉSEK, GONDOLATOK – 3 NAP ISTENNEL

Hogy mit adott a cursillo? Többet, szebbet, mint amit el tudtam képzelni. Nyitott szívvel érkeztem csütörtök este Leányfalura. Nem tudtam, mire számítsak, hogy készüljek. Onnantól kezdve pedig csak sodortak az események. Kértétek, hogy bízzunk Beneteket. Bízom. És jól tettem, mert így visszanezve már látom, hogy mit, mikor és miért csináltunk. Az első reggel még nehéz volt, de utána már könnyen ment minden. Megállni, megnyugodni, befelé és másokra figyelni, beszélgetni. Megéreztem azt, mit jelent a közösség ereje. És a megerősítés, hogy Isten úgy szeret, amilyen vagyok, végtelen boldogsággal töltött el. Jó volt látni a körülöttem lévő őszinte, tiszta embereket. Látni azt, hogy most nincs más, csak szeretet: Isten, egymás és önmagunk iránt. Megnyugodtam és izgatott lettem. Várom a folytatást, és remélem, hogy Isten segítségével úgy tudom majd továbbadni ezt az Örömhírt, hogy másokat is megérintsen. Öröm, béke, szeretet, remény, várakozás, élmény, Isten! Ezt adta a cursillo. Köszönöm!

*Szépfi-Borbás Réka
a Szent Erzsébet asztaltól*

MEDJUGORJÉTÓL LEÁNYFALUIG

Szívesen megyek zarándokutakra, mert ezeket végigjárva megtalálni vélem azt a lelki feltöltődést, amire egy vallását gyakorló kereszténynek szüksége van. Hazajöveteleim után viszont, visszazökkenve a mindennapokba, lassan halványodni kezd a láng, s számolni kezdem a napokat az újabb zarándokútig.

Ez év októberében Medjugorjéba mentem, ahol visszajáró zarándok vagyok. Az ott töltött 3 nap alatt lelki vezetőnk alkalmat adott egy bensőséges szentgyónásra. Gyónás után egyedül mentem fel a Jelenések hegyére. Ima

után visszaneztem a templomra, ahonnan már megkezdődött a zarándokok vonulása a Jelenések helyszíne felé. Tömött sorokban vonultak az emberek, látszólag összefüggő tömeget képezve, de kisebb csoportokat alkotva, egymást fizikailag is támogatva, együtt imádkoztak. Közös bennük a Hit, az egymás iránti bizalom, a segítség, a támogatás adása és elvárása, hisz a köves, csuszamlós emelkedő még az egészséges embert itt megviselte. Eszembe jutott, hogy valahol azt olvastam, a keresztény ember egyedül nem keresztény, s itt rájöttem ennek értelmére is. Egyedül nehezen tudjuk legyőzni az akadályokat, melyek gátolják, hogy közelebb kerüljünk Istenhez, hogy felérjünk a hegyre. Elhatároztam, hogy amint hazaérkezem, keresni fogok egy szerető, támogató közösséget, mellyel együtt haladhatok az Istenhez való úton.

Akkor már tudtam, hogy mit keresek. Az év elején a Tövis utcai templomban lelkigyakorlaton vettem részt, Tamás atyával. Itt hallottam először tanúságtételt, és a Cursillo szót. Az élő hitre vezető utat kerestem és megtaláltam ezen a lelkigyakorlaton, hisz ez idáig egy-egy szentbeszéd után, mely mélyen megérintett, mindig feltettem a kérdést: Hogy tudom én mindezt a saját életembe bevinni? Hogyan tudok keresztény módon élni? Létezett tehát az életemben egy úr, hiányzott egy útszakasz, mely összeköt Istenrel. Nem tudtam még akkor, hogy ez egy gát, mely elválaszt Istentől, s melyet le kell rombolnom. Megtudtam, hogy a legközelebbi cursillo-s hétvége november végén lesz Leányfaluban, s ahogy az ősz közeledett, valósággal bombázni kezdtem nemcsak Juhászné Katit, hanem mindenkit, akinek az e-mail címét és telefonszámát az Interneten megtaláltam, kérve, hogy tegye lehetővé a részvételmet. Kati azonnal válaszolt, de én türelmetlen voltam, rettegtem, hogy valamiképpen mégis kimaradok. Csak Leányfaluban tudtam meg, hogy támogatókra van szükség ahhoz, hogy meghívjanak, de Kati megértette segélykiáltásomat, és az én esetemben átlépett ezen a követelményen. Örök hálával tartozom neki. Hálával, mert a Cursillo nekem katarzis volt. Mindent megkaptam itt, amit vártam, de ezen kívül rengeteg pluszt, amelyekre nem számítottam. A tanúságtételek, az asztali beszélgetések során, hála asztaltársaim segítségének, rádöbentem kishitűségemre, az alázat hiányára, aggodalmaskodásaim igazi okára, és sok olyan

hibámra, melyeknek a súlya alatt a második nap már éreztem, ha egyedül kellene mindezt feldolgoznom, összeroppannék. Megértettem, hogy a hit elsősorban ráhagyatkozás Jézusra, s a sikertelenség nem kudarc, hanem a jó Isten akarata. Jézus eddig is bennem volt, de én mindig kint ke-
restem. Problémáimra pedig a ráhagyatkozás helyett, racionális válaszokat próbáltam adni, amelyek gyakran tévútra vezettek.

Három napig egy csodálatos közösségben éltem, hittársakkal, akik ugyanazon az úton járnak, mint én, még akkor is, ha egyesek előbb tartanak, mások meg hátrább ezen az úton. A Szent Margit asztal igazi közösséggé alakult, segítettünk egymásnak megérteni, és elrendezni kételyeinket, csalódásainkat, sikereinket és sikertelenségeinket, és elindulni az úton, mely csuszamlós és kövekkel van tele, mint a Podbrdo, de már nem egyedül kell felkapaszkodnom rá. Tudom, hogy imával, türelemmel, a megtalált közösség segítségével sikerülni fog.

A ráadás, az újdonság pedig az volt, hogy feladatot kaptunk mindannyian, konkrét feladatot. Misszionáriusok lettünk. Ami számomra hatalmas kihívás, de Zsolt atya beszédéből megértettem, hogy képes vagyok rá, hisz Jézus sem a tökéletes emberek közül választotta ki a tizenkettőt. Hogy az út, melyen elindultam, nem érhet véget, amint belecsöppenek a mindennapok valóságába. Van folytatás, mert a fényt, mely meggyúlt bennem, azzal táplálom a legjobban, ha másnak is adok belőle. Ez a mécses törvénye, és ezután ez a feladatom.

*De colores!
Ditrói Csibi Éva*

AZ ÚR AJÁNDÉKA

Mikor Zsolt atya szavaival élve „fecsegetem” az Úrral, többször kérdeztem Tőle, hogy miért vagyok még itt, 84 évesen mit vár tőlem? És a mi drága mennyei Atyánk az Ő szokásos humorával a 84. női cursillón adott választ nekem. Olyan aranyos fiatalokkal és idősebbekkel ismerttetett össze, akik őszinte érdeklődéssel, és meleg szeretettel vettek körül, ami lehetővé tette, hogy a régi cursillista barátok remek beszédeit jó alaposan „megemésszük”, és a nagy korkülönbségek ellenére kölcsönö-

» Folytatás: 84. női cursillo

sen megajándékozuk egymást érzéseinkkel, gondjainkkal, tapasztalatainkkal. Három gyönyörű napot kaptam adventi ajándéku, ami a lehető legszebb búcsú volt cursillós életem 23 évétől. Csodálatos volt az is, hogy két olyan atya vezette a cursillót, akiket ebben a 23 évben szenteltek fel, – egyikük pappá szentelésén sok más cursillós barátunkkal együtt részt is vehettem, és mindkettőjüket már korábbi civil életükben is ismerhettem. Külön örömet jelentett számomra az is, hogy a záróünnepélyen egyik unokám is részt vehetett, és csodálkozva megtapasztalhatta egy keresztény közösség áradó szeretetét és örömteli hangulatát. Úgy éreztem „fentről” boldogan nézett ránk Boglárié Majláth Edina és Cascales atya, akiknek a cursilló 23 évvel ezelőtti magyarországi meghonosítását ELSŐSORBAN köszönhetjük. Nekem a 84. női cursilló mindezt jelentette, köszönöm az Úrnak és mindazoknak, akik részvételemet lehetővé tették.

*De colores!
Révész Istvánné, Saci*

MUNKATÁRSI ÖRÖM – ISTEN SZERETETÉNEK JELEI

... és újra véget ért egy csodálatos hétvége, immár nyolcvanegyedzserre. És újra

megmutatkozott – kézzelfoghatóan, mindannyiunk számára – a Szentlélek átalakító ereje, Isten szeretetének jelei.

A résztvevők igazi „de colores”-jelöltek voltak: színesek és változatosak, mind életkorukat, mind családi helyzetüket, mind foglalkozásukat és hitbeli állapotukat tekintve. Ahogy Kövesdy Zsolt atya fogalmazott, ez a cursillo a „dinamizmus” jegyében zajlott: sokan érkeztek nagy szívbeli fájdalommal, életükben hordozott nehézségekkel, ugyanakkor szinte mindenki hozta magával nagy nyitottságát, és Isten felé kitárt szívét.

Az asztalbeszélgetések egyik-másik helyen döcögösen indultak, de az esti- és munkatársi közbenjáró imádságokat a mi jó Urunk meghallgatta, és megtette csodáit a szívekben. Mindig megható és szívet melengető érzés látni a csütörtök estétől vasárnapig végbemenő változásokat az arcokon. Szinte kedvem volna fotót készíteni mindenkiről csütörtökön este, majd vasárnap este is, és egy „ilyen volt – ilyen lett” tablót készíteni. Legjobb reklámja volna ez a cursillo-mozgalomnak! Bár ezek a változások különlegesen: az arcunk gyűrtebb, a szemünk karikásabb, a mozgásunk – a sok ülés miatt – lomhább, és mégis: a belső öröm, az elfogadottság érzése, a megnövekedett önbizalom, a megtapasztalt Isten- és emberszeretet ragyogása tündököl az arcokon. Ezt a ragyogást visszük haza innen, és

árasztjuk mindannyian – jelöltek és munkatársak – ott, ahová visszatérünk.

Adja az Úr, hogy a felismert igazságok, jó tulajdonságaink és erényeink – tévedéseink és hibáink ellenére – megerősödjenek bennünk, és kitartással munkálkodjunk önmagunkon. E változások tegyenek minket hiteles apostolokká, hogy a környezetünkben élőkét így vigyük közelebb Istenhez, az ő szeretetéhez. Köszönöm a lehetőséget, elsősorban Juhász Katinak, aki rektorként hívott meg a szolgálatra, hogy munkatársa lehettem Velencei Katinak, Ullrich Mártinak, Telek Margitnak, Hámori Valikának, Ákos Ildinek és Kerekes Margitnak, valamint Gyurkovics István és Kövesdy Zsolt atyáknak. Köszönjük Juhász Karcsinak a sok (ki)segítő háttérmunkát, miáltal gördülékenyen peregtek a programjaink. Szeretném ezúton is hálámat és köszönetemet kifejezni Szilágyi János atyának és feleségének, a leányfalui lelkigyakorlatos ház vezetőinek, hogy a cursillos-hétvégék mindig ilyen nagyszerű körülmények között folyhatnak. Nincs olyan kívánság, vagy kérés, aminek ők készségesen ne tennének eleget, segítve ezzel a sok háttér munkát, mely sokszor az éjszakába nyúlik. Köszönjük, hogy a cursillo-mozgalom igazán otthonának érezhette a Szent Gellért házat! Újra megerősödött hittel és hálával:

Istvánné Bognár Andi

Tanúságtétel

„»Nem akarok«, de később meggondolta magát és kiment...”

Babos Áron vagyok a Szent János asztaltól. Hat évet töltöttem el Veletek, mint munkatárs. Az ősztől fogva nem tudok részt venni a „kétkezi” munkában. Imáimban viszont továbbra is és növekedő szívvel hordozlak Titeket, Régebbieket és Újabbakat egyaránt. Szeptember eleje óta az esztergomi szemináriumban készülök személyes élethivatásomra: a papságra.

Örömmel és hálával ajánlom Nektek a meghívásomról szóló tanúságtéletemet. 31 éves vagyok, eddigi életemre visszatekintve jut eszembe ez a példabeszéd:

„Egy embernek két fia volt. Odament az elsőhöz és így szólt: »Fiam! Menj ki ma, dolgozz a szőlőben!« Az így válaszolt: »Nem akarok«, de

később meggondolta magát és kiment. Akkor odament a másikhoz is, és ugyanúgy szólt neki. Az ezt felelte: »Igenis, Uram!« De nem ment ki.” (Mt 21,28-30)

A »nem akarok!« részemről így hangzott: „Istenem, köszönöm, hogy megérintesz álmodban, de az lehetetlen, hogy engem papnak vagy szerzetesnek hívj!” 19 éves koromban, amikor az Isten közvetlenül megjelent az életemben, elképzelhetetlennek tartottam azt, hogy ma itt legyek a szemináriumban. Ami azóta történt velem, az mind az Úr dicsősége és ajándéka! Három szakasza volt a „világból” való elhívásomnak.

Az elsőben a megérintettség munkálkodott bennem csöndesen. Gondoltam ugyan a papságra az elején, de idegen volt számomra és riasztó – mentem tovább a saját fejem

után. Hiába voltam cserkészvezető, tagja hittanos közösségnek és a Cursillo lelkiségi mozgalomnak, a legbensőmet nem nyitottam meg.

A másodikban egyre nyugtalanítóbbá kezdett lenni Istennek a szívemben kopogtató kérése, hogy »pap legyek«. Változó intenzitással szölgongatott, néha a szívembe markolt egy szituáción keresztül, néha alig érzékelhetően „csak” virrasztott mellettem. Én is különbözőképpen reagáltam, hol igent mondtam Nekí, hol nemet. Állandó bizonytalanságban éltem legbelül. Hol megvallottam Őt Uramnak, hol fejemet földbe dugva tagadtam, hogy mindenemet kérné tőlem. »Mindennem!« – nem akartam elengedni elképzeléseimet, vágyaimat.

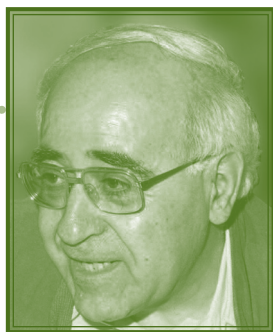
A harmadik szakaszban már éreztem a vajúdásom végét, tudtam, hogy igen, mindent

oda kell adjak, de sokáig nem tudtam lépni. Ám Ő szelíden és nekem időt adva saját kezével szakította le rólam a köteleimet, amelyekhez gyermekkorom óta hozzánőttem. Egyetlen dolog változott bennem az előbbiekhez képest: elhatároztam, hogy a Jót és a Tisztát fogom erősíteni a tetteimben, az életemben. Ami nem ilyen, arra akarattal nem törekszem. Tudtam, hogy sok dologtól nem vagyok képes elszakadni, viszont képes vagyok több időt és figyelmet szánni arra, ami az Istennek kedves: az imádságnak, a közösségi életnek és az emberi kapcsolataimnak. Kaptam hát fiatalokat, akiket kísérhetek az érettségiválásban, és barátokat, akiknek időmet ajándékozhatok. Hiszem, hogy ezen új kapcsolatok sikere sem az én érdemem, de az elhatározásom nélkül Isten nem nagyon tehetett volna semmit. Két nagy akadályt kellett legyőznöm a szemináriumba való jelentkezésemig: a ben-

sőmben lévő ellenállást (vágyakat, érzelmeket, kísértéseket), és a családomban rám nehezedő nyomást. Hosszú és fájdalmas folyamat volt... De kaptam hozzá elég időt és erőt, meg sok lelki társat, testvért. Most itt vagyok a szemináriumban, napról napra élek, sosem érzem magam készen a következő napra, mindig csak az elkövetkező néhány órára. Azelőtt azt hittem, képes vagyok mindenre felkészülni, mindent kézben tartani a magam világában: a saját biztonságérzésemet fenntartani. Sok fájdalmat és nehézséget okoztam ezzel a körülöttem élőknek. De fokozatosan kezdem megismerni a Szeretetet, Aki a szívemben akar lakni, Aki általam akar jelen lenni a hétköznapjaimban, a kapcsolataimban. Bensőséges családi fészekbe születtem, de szüleim válásakor mélyen megsebződtem. A legjobb iskolákba járhattam Budapesten és külföldön, de egyedül éreztem

magam, mert nagyon kevés társam értett meg igazán. A zenélésben megízleltem a sikert, a népszerűséget, de létrejövő kapcsolataimban leginkább a saját sebeimmel voltam elfoglalva, nem a másik személlyel. Elértem gyermekkori álmomat, építész lettem, de a szívem üres maradt. Több évet dolgoztam alkalmazottként, majd vállalkozóként, de szakmai és emberi sikereimmel a hiúságomat ettettem, és legbelül a magam értékességét akartam bizonyítani. Komolyan udvaroltam a lányoknak, az egyik párkapcsolatomban már a házasságra készültünk menyasszonyommal – a saját vágyaimat akartam beteljesíteni, nem érzékelve a visszásságokat, a veszélyeket. Isten azonban kiragadott engem a mélységből, mert azt akarja nekem adni, ami re igazán szükségem van.

De colores!

JOSEF GARCÍA-CASCALES CFM

2012. szeptember 8-án elhunyt Josef. G. Cascales spanyol kleriker szerzetes atya. 1928-ban Xátiva-ban született, Spanyolország Valencia tartományában. Filozófiát, majd Németországban, Würzburgban teológiát tanult. 1960-tól vezette be a cursillot Európa német nyelvterületén. Az utóbbi évtizedekben Bécsben élt. Temetési szertartása itt a piaristák 8. kerületi templomában volt, szeptember 15-én.

Valószínűleg nem tudjuk pontosan felmérni, milyen sokat köszönhetünk Neki, és általa a Szentléleknek, hiszen a múltra sem emlékezünk már, a jövőt pedig nem ismerjük. Érzékeljük azt a nagy változást, ami a cursillo hatására mindannyiunkban történt az első magyarországi cursillo óta, melynek lelki vezetője volt 1989. április 13–16.

Cascales atyára emlékezünk

között Székesfehérvár mellett, Iszkaszentgyörgyön. Úgy érkezett hozzánk több éves politikai tiltás ellenére, hogy magával hozta 30 év szeretetét, élményét, tapasztalatát. A magyarországi megjelenést, – ami még mindig titokban volt – olyan fontosnak tartotta, hogy 1989. április 16-án, vasárnap a számunkra megnyitott postahivatalból táviratozott a Pápának a Vatikánba: „a cursillo megérkezett Magyarországra!”.

Soha nem felejthető megnyilatkozásai, gestusai voltak. „Opa, van zsebem!” mondása még ma is könnyeket csal szemembe, mert felidézi az abszolút bizalmat, megértést, szeretetet, ami egyáltalán lehetséges a nagy-papa, és az ajándékot kérő, elváró, esetleg követelő kisgyermek között. Ez a kapcsolat a mintája az Isten és a közöttünk lévő kapcsolatnak, de minden egyes ember közötti kapcsolatnak is. Ezért mondta mindig el ezt a történetet a Szentségek beszélgetésben. Amikor Vele egy asztalnál étkeztünk, nem mulasztotta el nekünk nyújtani, és együtt megtörni a kenyeret. Csodálatos, ahogy rátalált a gyönyörű magyar „testvér” szóra. Gondolunk arra, hogy egy „test” és „vér” vagyunk a családban? És a kör tágítható!

Az áprilisi cursillom után Josef atya munkatársa, az első hazai cursillok megszervezője, Boglárnyé Majláth Edina Mödlingbe hívott az 1989. december 7-10. közötti osztrák cursillora. A záróünnepélyen kértem a résztvevőket, hogy ne csak az osztrák-magyar határon húzódó vasfüggöny lebontására vágyakozzunk, törekedjünk, mert még sok vasfüggöny húzódik tőlünk keletre, így Magyarország és Románia, majd Moldávia felé, és így tovább. Mit tesz erre Josef atya? Felszólít, hogy vigyük tovább keletre a cursillót. Edina mindjárt ki is jött a következő, 1990. február 22-25. közötti cursillo rektorának. (Rá egy hétre kitört Temesváron a forradalom.) Ez a két cursillo tapasztalata után is mélyvíz volt a javából. A lelki vezető itt is Josef atya volt, és ketten segítettek még Ausztriából, Mészáros Péter és Herbert Uhlir.

Ilyen előzménye, ha tetszik, indítója van az egeri, váci, pécsi, debreceni egyházmegyei, a görög katolikus, az erdélyi, a kárpátaljai, a kaposvári, kalocsai, szegedi egyházmegyei cursilloknak, mert személyisége mindannyiunkat magával ragadott.

» Folytatás: Cascales atyára emlékeziünk

Számtalan alkalommal találkozott még velünk a kezdetekkor, mint a női és férfi cursillok lelki vezetője. Szerepe volt abban, hogy az 1994. május 13-15. között tartott berlin-birkenfeldi találkozóra Magyarországot meghívták. Nagy segítségemre volt, hogy az ausztriai országos munkacsoport találkozókon rendszeresen részt vehettem. Az osztrák nemzeti munkacsoport lelki vezetőjeként jelen volt az európai munkacsoport találkozón (pre-encuentro) Leányfalun 1995. november 16-19. között. A közös munka, a hazai munkatársak tevékenysége eredményeként az 1997. április 10-13. között Wiesbaden-Naurodban tartott európai munkacsoport találkozón (encuentro) Magyarországot a mozgalom rendes tagjává választották, míg a romániai magyarok megfigyelői jogot kaptak. Az 5. Budapest–Ultreya és az 1. országos munkatárs találkozó alkalmával 1997. november 8–9-én vendégünk volt a 81 éves Eduardo Bonnin a mozgalom alapítója, és Josef atya is. Ez a találkozó különösen fontos számomra, hiszen itt valóban az egész ország képviselte magát, ahol működött már a mozgalom, így a szombathelyi egyházmegye is. A 20 éves jubileumi találkozónkon balcsatú miatt nem tudott részt venni, Benkő Antal atya képviselte.

Többen már korábban részt vettek ausztriai cursillon, így idejekorán átadhatta számunkra az alapvető dokumentumokat, melyeket Edina, és Perjés Imre fordított magyarra. Csak a későbbiekben jutottunk hozzá a kanadai magyar nyelvű segédanyagokhoz Bóday Jenő, Benkő Antal és Beöthy Tamás atyák révén. Rendszeresen elküldte megjelent kiadványait, melyekből a Márton Áron Kiadó megjelentetett né-

hányat (pl.: *Hiszek a szeretetben!*). Ajánlható munkái a *Wesentliches für wache Christen*, *Lebensfülle, Was meinem Leben Leben gab*, *Freundschaft-Sonne des Lebens*, *Im Gespräch mit Josef García-Cascales*, és az utolsó munkája *Mensch werde menschlich*, illetve a 70. születésnapjára összeállított emlékkönyv.

Amikor búcsúztattuk hatalmába kerített a meggyőződés, hogy e naptól már semmi sem olyan, mint Vele volt. Ez igaz, de legyen több, és ne kevesebb! Akkor lesz életünk teljesebb, ha minden nehézség ellenére folytatjuk a megkezdett apostoli utat, hiszen a minket meghívó Isten hűséges, kitartó, türelmes, és végtelenül szerető. Hála Josefnek, hogy e meggyőződés általa is erősödött bennünk.

Rébay Lajos

SZEMÉLYES PILLANATKÉP CASCALES ATYÁRÓL

Életem elég kritikus lelkiállapotában kaptam a meghívást egy cursillóra, Mödlingbe. Emlékszem Cascales atya első ölelésére, és szavaira: Dzsordzsone! Átölelt, mintha valami régi, nem várt, de hirtelen megjelent, szeretett barátja lettem volna. Azonnal a szívébe zárt, és én is otthon voltam náluk. Előadásain valami abszolút nyugalom, belső biztonság és isteni derű sugárzott rám. Átmelegített, felgyújtott, és megéreztettem velem – általa Isten, – hogy NEKI KEDVES és FONTOS VAGYOK. Ennél nagyobb nem is kaphattam volna! A Kegyelem világából szólt hozzánk Cascales atya. Amikor azután Iszkaszentgyörgyön 1989. április 13–16. között közösen munkálkodtunk a magyarországi első férfi cursillo beszélgetéseim, Halász Endre és Takách Alajos

atyák társaságában élvezhettük a kereszténység boldogító valóságát előadásából. Isten embere volt! A kegyelem isteni erejével sokunkat állított az Egyház boldog szolgálatába. Neki is köszönhetem, hogy sok minden másra felszabadította még bennem szunnyadó erőmet, képességeimet. Számunkra Isten nagy prófétája távozott most evilági horizontunkból. Remélem, meghatározóan kimagasló személyisége karizmatikus erejével sokáig támasza marad még szenvedő egyházunknak a Győztes Egyházunkba jutva. Ez a szentek közösségének nagy reménysége. Mától kezdve imádkozzunk HOZZÁ, és közbenjárásáért a Cursillisták népes táborában! Hálas szeretettel

Herpy György ny. plébános

HISZEK A SZERETETBEN

Hiszek a szeretetben,
Hiszek Istenben, aki a Szeretet,
Hiszek Jézus Krisztusban, aki Istenünk láthatóvá lett jósága!
Hiszek a Szentlélekben, aki szívünkben szól: „Abba! Atyám!”
Hiszem, hogy az Atya Krisztusban, a Szentlélek által gyermekeivé fogadott bennünket.
Hiszem az evangéliumot, amely a végtelen Szeretet örömteli üzenete.
Hiszek az emberekben, akiket még át kell hasson a szeretet.
Hiszem az új világot, amelyben a keresztény szeretet a békét szabadságban valósítja meg.
Hiszem a Szeretet örök életét, mert az örökkévaló Isten a szeretet.

Josef Cascales imája

„Mondjátok a csüggedt szívűeknek: Bátorság! Ne féljete! Nézzétek, eljön Istenetek...Maga Isten jön el, hogy szabadulást hozzon nektek.” (Iz 35,4)

Közérdekű Hírek

Levelező lista: bpcursillo@googlegroups.com

Működik a Főegyházmegyében végzett cursillisták saját levelező listája. Kérünk minden itt végzett cursillistát, hogy aki még nincs feliratkozva, és szeretne ezen a módon kapcsolatban lenni velünk és egymással, jelentkezzen. A lista moderált, ezzel biztosítva van, hogy csak a Cursillóhoz kapcsolódó levelek és hírek jelenjenek meg. A listára jelentkezni a fenti email címre írt levéllel lehet.

Honlap: www.bpcursillo.hu

A honlapon lehet a leggyorsabban értesülni az új eseményekről. Ezen kívül a mozgalom története, régiós és külföldi kapcsolatok, valamint számos, a Cursillóhoz kapcsolódó dokumentum is megtalálható rajta. Ugyancsak lehetőség van a 3 napos hétvégékre online jelentkezni.

A 2012–2015. időszakra választott Titkárság

Grémium

Lelkivezető: Dr. Székely János atya

Világi elnök, egyházmegyei koordinátor: Kovács Ádám

Elő- és utócursillo felelős: Csákó Gyula

3 nap, munkatársképzés felelős: Várdai Judit

Gazdasági felelős: Pallos Andrásné, Zsuzsa

Honlap, média kapcsolatok felelőse: Weisz Teodóra

Nemzetközi felelős: Szieberth Máté

Speciális feladatok:

Címlisták, elő- és utócursillo segítése: Bozi György

Pályázatok: Mihálffy Gáspár

Fordítás, recenziók: Poros Tibor

Lelkigyakorlatok, újság: Velencei Katalin

Iroda: Visy Róbertné, Éva

Régiófelelősök:

Bernolák Béláné, Melinda

Földes Mária

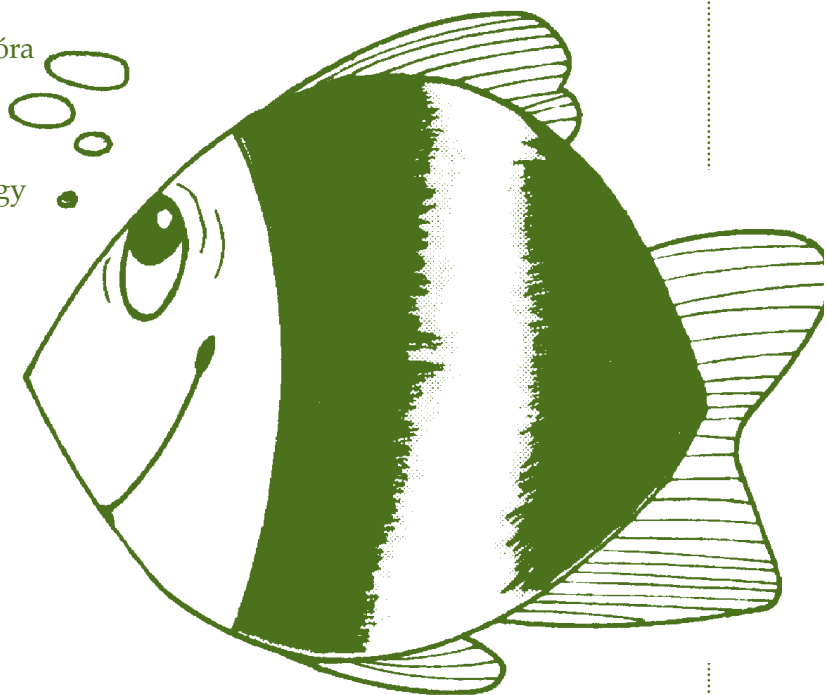
Maróti-Agóts Lászlóné

Megyeri Attila

Pintér István

Rébay Lajos

Telek Mihály

Isten áldása kísérfje életüket és segítse munkájukat!

RÉGIÓK ADATAI ÉS RENDSZERES TALÁLKOZÓK

Belvárosi régió

Belvárosi Főplébánia

Minden hónap második és negyedik csütörtökén, az esti 6 órás mise után, váltakozva kis-csoport és ultreya.

Rébay Lajos · rebaybt@yahoo.com

+36-20-931-6600

Észak-pesti régió

Katolikus Kultúrház, Újpest

Minden hónap első hétfőjén, este 6 órakor ultreya.

Bernolák Béláné Melinda · bernolak35@freemail.hu

+36-30-534-4743

Rákos mente régió

Budapest-Rákocsaba-Újtelep, Árpád-házi Szent Erzsébet plébánia

Minden páratlan hónap utolsó szombatján, de. ½ 10-12 között ultreya.

Telek Mihály · telekmihaly@t-online.hu

+36-30-514-0961

Kelet-pesti régió

Budapest-Rákosszentmihály, Szent Mihály plébánia

Minden páros hét hétfőjén, este 6 órakor kiscsoport a plébánián. Negyed-évenként ultreya, külön meghirdetve.

Maróti Lászlóné Gabi · maroti.gabi@gmail.com

+36-30-338-4248

Zugló

Herminamezői Szentlélek plébánia közösségi háza

Minden hónap első és harmadik hétfőjén, este 6 órakor ultreya

Földes Mária: foldes.maria@mng.hu

Pintér István: pinter963@gmail.com

Kedves Cursillos Barátunk!

A Cursillo Alapítvány köszönetét fejezi mindazoknak, akik előző év személyi jövedelemadójuk 1%-át felajánlották a Cursillo részére! Ez évben 147.800,- Ft érkezett hozzánk ezen a címen. A cursillok részvételi díjának támogatása érdekében a továbbiakban is számítunk megtisztelő felajánlásaitokra és adományaitokra!

A frissen végzettek 1 évig ingyenesen kapják a az esztergom-budapesti cursillo hírlevelét, a *de colores* újságot. Utána csak annak tudjuk küldeni, aki csekély adományt

küld az Alapítvány részére! Ha ez gondot okoz neked, de szeretnéd megkapni postán az újságot, kérünk, jelezd a Titkárság felé! Ha hozzá tudsz járulni az újság, nyomtatási és postázási költségeihez, vagy támogatni szeretnéd a Cursillo Alapítvány működését, kérünk, hogy a mellékelt csekken, vagy a fenti számlaszámra küldd el adományodat!

Cursillo Alapítvány:
1091 Budapest, Üllői út 145.
Számlaszám: 11710002-20080949
Adószám: 18051506-1-43

Cursillo Titkárság:

1051 Budapest, Hercegrimás u. 7.

Az iroda hétfőnként 9-11-ig tart nyitva a Szent István Bazilika Bajcsy-Zsilinszky út felőli bejáratánál.

Telefon: Visyné Éva 06-30/ 971-6858

Hálásan köszönjük!

De Colores!
Pallos Zsuzsa
Alapítványi titkár

Bensőséges, kegyelmekben gazdag, örömteli karácsonyt és áldott újesztendőt kívánunk mindnyájatoknak!

Titkárság

Hirdetések

Cursillos lelki nap lesz a Hit évének kapcsán december 29-én, szombaton, 14–19 óráig az Újpesti Főplébánia cursillistáinak szervezésében, az Újpesti Katolikus Kultúrházban (1042 Bp. Szent István tér 14.)

Vezeti: Dr. Székely János püspök atya.

„Mi és a világ a hit évében” – két püspöki elmélkedés, cursillos tanúságtételek, kiscsoportos megbeszélés, szép imák, énekek, kis agapé. 18 órakor püspöki szentmise a nagytemplomban. Gyertek minél többen! Nem cursillisták is jöhetnek! Nagyon jó alkalom lelki töltekezésre bárkinek. Több, mint előszilveszter!...

Rendszeres ULTREYA és KISC SOPORT Budapest központi helyén

A következő 2013-as évben havonta szerda esténként, ULTREYÁT szervezünk Székely János püspök atya részvételével és támogatásával. Célja, hogy Budapest központi helyén legyen egy rendszeres találkozási lehetőség a Cursillós kiscsoportok, kiscsoportot keresők és a CURSILLO iránt érdeklődők részére. Az események nyitottak, kérlek hívd és hozd el barátodat, ismerősedet!

A havi ultreyák között félidőben szerda esténként cursillós kiscsoport lehetőség ugyanitt. Eddig még nem találtál kiscsoportot? Gyere el és segítünk megtalálni, vagy megalakítani a lakóhelyed környezetében működő kiscsoportot, vagy bekapcsolódhatsz az itt találkozó csoportok egyikébe.

Helyszín: 1123 Budapest, Táltos utca 16.

<http://szentkereszt.plebania.hu/kapcsolat/>

2013-AS IDŐPONTOK:

Időpont	Esmény
2013. január 30.	Ultreya
2013. február 13.	Kiscsoportok
2013. február 20.	Ultreya
2013. március 13.	Kiscsoportok
2013. március 27.	Ultreya
2013. április 10.	Kiscsoportok
2013. április 24.	Ultreya
2013. május 8.	Kiscsoportok
2013. május 22.	Ultreya
2013. június 5.	Kiscsoportok
2013. június 19.	Ultreya
2013. szeptember 4.	Kiscsoportok
2013. szeptember 18.	Ultreya
2013. október 16.	Kiscsoportok
2013. október 30.	Ultreya
2013. november 13.	Kiscsoportok
2013. november 20.	Ultreya
2013. december 4.	Kiscsoportok
2013. december 18.	Ultreya

Kezdés: a fenti szerda estéken 18:00-kor.

Az ultreyák részletes programját a honlapunkon és a levelezési listán keresztül tesszük közzé január hónapban. Kérdéssel megkereshetsz az alábbi mail címen: csakoyg@gmail.com

Csákó Gyuszi

Cursillo Titkárság
1051 Bp. Hercegprímás u. 7.